

31997R0515

L 82/1

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

22.3.1997.

PADOMES REGULA (EK) Nr. 515/97**(1997. gada 13. marts)****par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 43. un 235. pantu,

ņemot vērā Padomes 1970. gada 21. aprīļa Regulu (EEK) Nr. 729/70 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 8. panta 3. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽³⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽⁴⁾,

tā kā krāpšanas apkarošanā muitas ūnijas un kopējas lauksaimniecības politikas kontekstā ir nepieciešama cieša sadarbība starp atbildīgajām administratīvajām iestādēm katrā dalībvalstī, lai piemērotu noteikumus, kas pieņemti šajās jomās; tā kā ir nepieciešama arī atbilstoša sadarbība starp šīm valstu iestādēm un Komisiju, kas ir atbildīga par Līguma un ar to pieņemto noteikumu piemērošanas nodrošināšanu; tā kā efektīva sadarbība šajā jomā pastiprina Kopienas finansiālo interešu aizsardzību;

tā kā tādēļ būtu jāizveido noteikumi, saskaņā ar kuriem dalībvalstu administratīvās iestādes palīdz cita citai un sadarbojas ar Komisiju, lai garantētu muitas un lauksaimniecības noteikumu pareizu piemērošanu un Kopienas finansiālo interešu juridisku

aizsardzību, jo īpaši kavējot un izmeklējot šo noteikumu pārkāpumus un izmeklējot darbības, kas ir vai, iespējams, ir pret šiem noteikumiem;

tā kā Padomes 1981. gada 19. maija Regula (EEK) Nr. 1468/81 par dalībvalstu administratīvo iestāžu savstarpējo palīdzību un sadarbību ar Komisiju, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības likumu pareizu piemērošanu ⁽⁵⁾, izveidoja ciešu sadarbību starp minētajām iestādēm un Komisiju; tā kā šī sistēma ir izrādījusies efektīva;

tā kā tomēr, ņemot vērā gūto pieredzi, ir nepieciešams pilnībā aizstāt Regulu (EEK) Nr. 1468/81, lai pastiprinātu sadarbību gan starp tām dalībvalstu iestādēm, kas atbildīgas par muitas ūnijas un kopējās lauksaimniecības politikas jomā pieņemto noteikumu piemērošanu, gan starp šīm iestādēm un Komisiju; tā kā šim nolūkam būtu jāizveido noteikumi Kopienas līmenī;

tā kā Kopienas noteikumu ieviešana par savstarpēju palīdzību starp dalībvalstu iestādēm un to sadarbību ar Kopieni, lai nodrošinātu, ka pienācīgā muitas vai lauksaimniecības noteikumu piemērošana neierobežo 1967. gada Konvenciju par savstarpēju palīdzību muitas pārvalžu starpā jomās, kas ir tikai dalībvalstu kompetencē; tā kā šie Kopienas noteikumi nav tādi, kas ietekmē noteikumu par tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās piemērošanu dalībvalstīs;

tā kā vispārējie Kopienas noteikumi, ar kuriem izveido savstarpējas palīdzības un sadarbības sistēmu starp dalībvalstu administratīvajām iestādēm un starp šīm iestādēm un Komisiju, nepiemēro, ja tie pārklājas ar tiem noteikumiem, kas izveidoti ar īpašiem noteikumiem, izņemot gadījumus, ja vispārējie noteikumi uzlabo

⁽¹⁾ OV L 94, 28.4.1970., 13. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2048/88 (OV L 185, 15.7.1988., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV C 56, 26.2.1993., 1. lpp.; OV C 262, 28.9.1993., 8. lpp., un OV C 80, 17.3.1994., 12. lpp.

⁽³⁾ OV C 20, 24.1.1994., 85. lpp. un 1997. gada 16. janvāra atzinums (OV C 33, 3.2.1997.).

⁽⁴⁾ OV C 161, 14.6.1993., 15. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 144, 2.6.1981., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 945/87 (OV L 90, 2.4.1987., 3. lpp.).

vai pastiprina administratīvu sadarbību; tā kā jo īpaši muitu informācijas sistēmas ieviešana nekādi neietekmē dalībvalstu pienākumus Komisiju nodrošināt ar informāciju, kas noteikti cita starpā ar Regulu (EEK, *Euratom*) Nr. 1552/89 ⁽¹⁾ un (EEK) Nr. 595/91 ⁽²⁾, vai noteikto krāpšanas informāciju lapu izmantošanu, lai izplatītu informāciju Kopienas interesēs;

tā kā lielākai sadarbībai starp dalībvalstīm ir nepieciešama ievāktās informācijas un citu attiecīgo iestāžu veikto darbību saskaņošana; tā kā tāpēc ir svarīgi, lai Komisijai sniegtu detalizētāku informāciju par šādām dalībvalstu darbībām;

tā kā Komisijai ir jānodrošina, ka pret uzņēmējiem izturas līdzīgi un ka dalībvalstu veiktā savstarpējā administratīvās palīdzības sistēma nerada diskrimināciju starp uzņēmējiem dažādās dalībvalstīs;

tā kā ir lietderīgi noteikt dalībvalstu pienākumus saskaņā ar savstarpējo administratīvās palīdzības sistēmu attiecībā uz gadījumiem, kad dalībvalstu pārvaldes iestāžu pārstāvji veic informācijas iegūšanas procedūras attiecībā uz muitas un lauksaimniecības tiesību aktu piemērošanu ar pilnvaru no tiesu iestādēm vai to pakļautībā;

tā kā būtu jānosaka to valsts pārstāvju pilnvaras, kas veic informācijas iegūšanas procedūras citās dalībvalstīs; tā kā pamatos gadījumos būtu arī jāizveido noteikumi Komisijas pārstāvju līdzdalībai valsts informācijas iegūšanā attiecībā uz savstarpēju administratīvu palīdzību un to pilnvaru noteikšanai;

tā kā veiksmīgai administratīvās sadarbības darbībai ir nepieciešams, lai Komisiju informētu par starp dalībvalstīm un ārpuskopienas valstīm sniegto informāciju Kopienas īpašas intereses gadījumos;

(1) Padomes 1989. gada 29. maija Regula (EEK, *Euratom*) Nr. 1552/89, ar ko īsteno Lēmumu 88/376/EEK, *Euratom* par Kopienas pašu resursu sistēmu (OV L 155, 7.6.1989., 1. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 2729/94 (OV L 293, 12.11.1994., 5. lpp.).

(2) Padomes 1991. gada 4. marta Regula (EEK) Nr. 595/91 attiecībā uz pārkāpumiem un nepareizi samaksātām summām saistībā ar kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu un informācijas sistēmas organizēšanu šajā jomā, ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 283/72 (OV L 67, 14.3.1991., 11. lpp.).

tā kā, lai nodrošinātu ātru un sistemātisku Komisijai nosūtītās informācijas apmaiņu, ir nepieciešams izveidot datorizētu muitas informācijas sistēmu Kopienas līmenī; tā kā šajā kontekstā konfidenciāla informācija attiecībā uz krāpšanu un pārkāpumiem muitā un lauksaimniecībā būtu jāglabā atsevišķās datu bāzēs, kas pieejamas dalībvalstīm, nodrošinot sniegtās informācijas konfidencialitāti, jo īpaši personas datu iedabas, ievērošanu; tā kā, ņemot vērā pamatoto jautājuma jutīgumu, būtu jābūt skaidriem un caurredzamiem noteikumiem, lai aizsargātu personas brīvību;

tā kā muitas dienestiem ikdienā ir jāpiemēro gan Kopienas gan ārpuskopienas noteikumi; tā kā tāpēc ir vēlams vienota infrastruktūra šo noteikumu piemērošanai;

tā kā sniegtā informācija var attiekties uz fiziskām personām, un tāpēc šai regulai savā darbības jomā ir jāievieš personas aizsardzības principi attiecībā uz personas datu apstrādi ar automātiskiem līdzekļiem vai citiem līdzekļiem; tā kā šiem principiem, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīvā 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti ⁽³⁾, pašiem saskaņā ar minētās direktīvas noteikumiem būtu jābūt noteiktiem un papildinātiem šajā regulā; tā kā līdz valsts pasākumu ieviešanai, kas pārņem minēto direktīvu, atsevišķas dalībvalstis, kurām nav aizsardzības noteikumu personas datiem, kas sniegti ar neautomātiskiem līdzekļiem, būtu jāatbrīvo no šīs regulas noteikumu piemērošanas attiecībā uz neautomātisku datu apmaiņu;

tā kā, lai piedalītos muitas informācijas sistēmā, dalībvalstīm un Komisijai ir jāpieņem likumi par personu tiesībām un brīvību attiecībā uz personas datu apstrādi; tā kā līdz valsts pasākumu ieviešanai, kas pārņem Direktīvu 95/46/EK, ir svarīgi, lai dalībvalstis un Komisija garantētu aizsardzības līmeni, kura pamatā ir minētajā direktīvā ietvertie principi;

tā kā, lai nodrošinātu, ka attiecīgo personu tiesības ir pietiekami aizsargātas, ir jābūt personas datu apstrādes neatkarīgas pāraudzības garantijai muitas informācijas sistēmā gan dalībvalstīs līmenī gan arī attiecībā uz Komisiju;

tā kā Komisijai ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm būtu jāveicina datorsistēmu uzstādīšana un vadība dalībvalstīs;

(3) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

tā kā būtu jāpaziņo Komisijai par muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumu izskatīšanu administratīvā kārtībā vai tiesas prāvā;

tā kā lai ieviestu atsevišķus šīs regulas noteikumus, kas ļauj uzstādīt muitas informācijas sistēmu un ļauj tai funkcionēt un pārbaudīt iespējamās problēmas saistībā ar administratīvās sadarbības attīstību, kā noteikts šajā regulā, ir nepieciešama komitejas izveidošana;

tā kā šīs regulas noteikumi attiecas gan uz kopējās lauksaimniecības politikas noteikumu piemērošanu, gan arī uz muitas likumu piemērošanu; tā kā saskaņā ar šo regulu izveidotā sistēma ir Kopienas neatņemama sastāvdaļa; tā kā tāpēc, ka Līguma noteikumi, kas īpaši ietver muitas jautājumus, nepilnvaro Kopienas izveidot šādu sistēmu, ir nepieciešams piemērot 235. pantu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Šī regula nosaka veidus, kādos par muitas un lauksaimniecības tiesību aktu ieviešanu dalībvalstīs atbildīgās administratīvās iestādes sadarbojas cita ar citu un ar Komisiju, lai nodrošinātu atbilstību likumiem Kopienas sistēmas ietvaros.

2. Šīs regulas noteikumus nepiemēro, ja tie pārklājas ar īpašiem noteikumiem citos likumos par savstarpēju palīdzību starp dalībvalstu administratīvajām iestādēm un sadarbību starp tām un Komisiju muitas un lauksaimniecības tiesību aktu piemērošanai.

2. pants

1. Šajā regulā:

- “muitas tiesību akti” nozīmē tādu Kopienas noteikumu un saistīto izpildes noteikumu kopumu, kuri reglamentē tādu preču importu, eksportu, tranzītu un klātbūtni, kuras tirgo starp dalībvalstīm un ārpuskopienas valstīm, kā arī starp dalībvalstīm, tādu preču gadījumā, kam nav Kopienas statusa Līguma 9. panta 2. punkta nozīmē, vai precēm, uz ko attiecas papildu pārraudzība vai pārbaudes, lai noteiktu to Kopienas statusu,
- “lauksaimniecības tiesību akti” nozīmē noteikumu kopumu, kas pieņemts saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku, un speciālus noteikumus, kas pieņemti attiecībā uz precēm, kuras iegūtas, pārstrādājot lauksaimniecības produktus,

— “iesniedzēja iestāde” ir kādas dalībvalsts kompetentā iestāde, kura iesniedz palīdzības pieprasījumu,

— “saņēmēja iestāde” ir kādas dalībvalsts kompetentā iestāde, kurai iesniedz palīdzības pieprasījumu.

— “administratīvā procedūra” nozīmē visas kontroles, pārbaudes un citas darbības, kuras veicis 1. panta 1. punktā minēto administratīvo iestāžu personāls, pildot savus pienākumus ar mērķi nodrošināt pienācīgu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu piemērošanu un, nepieciešamības gadījumā, pārbaudot darbības īpatnības, kas, iespējams, ir pretrunā ar šiem tiesību aktiem, izņemot darbību, kas veikta pēc tiesas iestādes pieprasījuma vai saskaņā ar tās pilnvaru; termins “administratīvā procedūra” ietver arī 20. pantā minētos Kopienas uzdevumus,

— “personas dati” nozīmē visu informāciju, kas attiecas uz identificēto vai identificējamo individu; identificējama persona ir persona, ko var tieši vai netieši identificēt, jo īpaši atsaucoties uz identifikācijas numuru vai vienu vai vairākiem faktoriem, kas ir raksturīgi tās fiziskajai, fizioloģiskajai, garīgajai, ekonomiskajai, kultūras vai sociālajai identitātei.

2. Katra dalībvalsts paziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai to kompetento iestāžu sarakstu, kuras ir norīkotas šīs regulas piemērošanai.

Šajā regulā “kompetentās iestādes” nozīmē iestādes, kuras ir norīkotas saskaņā ar iepriekšējiem apakšpunktiem.

3. pants

Ja valsts iestādes kā atbildi uz administratīvās palīdzības pieprasījumu vai paziņojumu, kas balstīts uz šo regulu, pieņem lēmumu uzsākt darbību, kas ietver pasākumus, kurus var ieviest tikai ar tiesas iestādes pilnvaru vai pēc tās pieprasījuma:

— jebkādu tādējādi iegūtu informāciju attiecībā uz muitas un lauksaimniecības tiesību aktu piemērošanu, vai vismaz

— to informācijas daļu, kas nepieciešama, lai pārtrauktu krāpšanas darbību,

paziņo kā šajā regulā minētās administratīvās sadarbības daļu.

Tomēr jebkurai šādi paziņošanai ir jāsaņem iepriekšēja tiesas iestādes pilnvara, ja šādas pilnvaras nepieciešamību paredz valsts tiesību akti.

I SADAĻA

PALĪDZĪBA PĒC PIEPRASĪJUMA

4. pants

1. Pēc iesniedzējas iestādes pieprasījuma, saņēmēja iestāde tai nosūta jebkādu informāciju, kas tai ļauj nodrošināt atbilstību muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu noteikumiem, jo īpaši tiem, kas attiecas uz:

- tādu muitas nodokļu un maksu piemērošanu, kurām ir līdzvērtīga ietekme kopā ar muitas nodokļiem un citām maksām, kas paredzētas saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku vai īpašiem noteikumiem, kas piemērojami precēm, kas iegūtas, pārstrādājot lauksaimniecības produktus,
- darbībām, kas veido daļu no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda finansētās sistēmas.

2. Lai iegūtu nepieciešamo informāciju, saņēmēja iestāde vai administratīvā iestāde, pie kuras tā vērsas, darbojas tā, it kā tā rīkotos pati savā vārdā vai pēc citas iestādes pieprasījuma savā valstī.

5. pants

Pēc iesniedzējas iestādes pieprasījuma, saņēmēja iestāde to nodrošina ar jebkādu apliecinājumu, dokumentu vai apliecinātu dokumenta oriģinālu, kas atrodas tās rīcībā vai ir iegūts saskaņā ar 4. panta 2. punktu, kas attiecas uz darbībām, kas ietvertas muitas vai lauksaimniecības tiesību aktos.

6. pants

1. Pēc iesniedzējas iestādes pieprasījuma, saņēmēja iestāde, ievērojot tajā dalībvalstī spēkā esošos noteikumus, kurā tā atrodas, saņēmējam paziņo par visiem instrumentiem vai lēmumiem, kurus izdevušas administratīvās iestādes un kas attiecas uz muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu piemērošanu.

2. Paziņojuma pieprasījumiem, kur norāda paziņojamā instrumenta vai lēmuma priekšmetu, pievieno tulkojumu tās dalībvalsts oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kur atrodas saņēmēja iestāde, neskarot iepriekš minētās iestādes tiesības atteikties no šāda tulkojuma.

7. pants

Pēc iesniedzējas iestādes pieprasījuma, saņēmēja iestāde, cik vien tas ir iespējams, veic uzraudzību vai noorganizē īpašu uzraudzību tās darbības zonā:

- a) pār personām, jo īpaši to pārvietošanos, ja ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka tās pārkāpj muitas un lauksaimniecības tiesību aktus;
- b) pār vietām, kur preces uzglabā tādā veidā, kas rada pamatu aizdomām, ka tās domātas, lai atbalsstītu darbības muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpšanai;
- c) pār tādu preču kustību, kas noteiktas kā potenciālo muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumu priekšmets;
- d) pār transporta līdzekļiem, ja ir pamatots iemesls uzskatīt, ka tos izmanto, lai veiktu darbības muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpšanai.

8. pants

Pēc iesniedzējas iestādes pieprasījuma, saņēmēja iestāde padara pieejamu jebkādu tās rīcībā esošo vai saskaņā ar 4. panta 2. punktu iegūto informāciju, jo īpaši ziņojumus un citus dokumentus vai to izrakstu apstiprinātus oriģinālus, attiecībā uz noteiktām vai plānotām darbībām, ar kurām pārkāpj muitas vai lauksaimniecības tiesību aktus vai kuras iesniedzējas iestādes uzskata par muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumiem, vai, attiecīgos gadījumos, uz saskaņā ar 7. pantu veiktās īpašās uzraudzības atklājumiem.

Tomēr oriģināldokumentus un pozīcijas sniedz tikai tad, ja tas nav pretrunā ar tajā dalībvalstī spēkā esošajiem tiesību aktiem, kurā atrodas saņēmēja iestāde.

9. pants

1. Pēc iesniedzējas iestādes pieprasījuma, saņēmēja iestāde veic vai organizē attiecīgu izmeklēšanu attiecībā uz darbībām, ar kurām pārkāpj muitas vai lauksaimniecības tiesību aktus vai kuras iesniedzējas iestādes uzskata par muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumiem.

Lūguma saņēmēja iestāde vai administratīvā iestāde, pie kuras tā vērsas, veic administratīvo procedūru, darbojoties tā, it kā tā rīkotos pati savā vārdā vai pēc citas iestādes pieprasījuma savā valstī.

Lūguma saņēmēja iestāde nosūta iesniedzējai iestādei šādu administratīvo procedūru rezultātus.

2. Uz vienošanās pamata starp iesniedzēju iestādi un saņēmēja iestādi, iesniedzējas iestādes norīkotas amatpersonas var ņemt dalību 1. punktā minētajās administratīvajās procedūrās.

Administratīvās procedūras vienmēr veic saņēmēja iestādes personāls. Iesniedzējas iestādes darbinieki pēc savas iniciatīvas nevar uzņemties saņēmēja iestādes darbiniekiem piešķirtās pārbaudes pilnvaras. Tomēr ar saņēmēja iestādes darbinieku starpniecību un vienīgi nolūkā veikt administratīvu procedūru viņiem ir pieejamas tās pašas telpas un tie paši dokumenti, kuri ir pieejami pieprasījuma saņēmēja iestādes darbiniekiem.

Ciktāl valsts kriminālprocesa noteikumi uztic atsevišķas darbības amatpersonām, kas īpaši noteiktas ar valsts tiesību aktiem, iesniedzējas iestādes darbinieki nepiedalās šādās darbībās. Jebkurā gadījumā tie nepiedalās jo īpaši kratīšanās telpās vai personu oficiālā nopratināšanā saskaņā ar krimināllikumu. Tiem tomēr ir pieeja šādi iegūtai informācijai saskaņā ar 3. pantā minētajiem nosacījumiem.

10. pants

Uz vienošanās pamata starp iesniedzēju iestādi un saņēmēju iestādi un saskaņā ar pēdējās izveidotajiem noteikumiem, iesniedzējas iestādes attiecīgi pilnvarotas amatpersonas no birojiem, kur savas darbības veic tās dalībvalsts administratīvās iestādes, kurā atrodas saņēmēja iestāde, var iegūt informāciju attiecībā muitas un lauksaimniecības tiesību aktu piemērošanu, kas nepieciešama iesniedzējai iestādei un kas iegūta no dokumentiem, kuriem šo biroju darbiniekiem ir pieeja. Šīs amatpersonas ir pilnvarotas iegūt minēto dokumentu kopijas.

11. pants

Iesniedzējas iestādes darbiniekiem, kas atrodas citā dalībvalstī, saskaņā ar 9. un 10. pantu vienmēr jābūt iespējai uzrādīt rakstisku pilnvaru, kas apliecina to identitāti un oficiālos pienākumus.

12. pants

Atklājumi, sertifikāti, informācija, dokumenti, notariāli apstiprinātas kopijas un jebkādas ziņas, ko ieguvuši saņēmēja iestādes darbinieki un nosūtījuši iesniedzējai iestādei 4. līdz 11. pantā minētās palīdzības gaitā, iesniedzējas iestādes dalībvalsts kompetentās iestādes var izmantot kā pierādījumu.

II SADAĻA

SPONTĀNA PALĪDZĪBA

13. pants

Katras dalībvalsts kompetentās iestādes, kā noteikts 14. un 15. pantā, sniedz pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm palīdzību bez iepriekšēja pieprasījuma.

14. pants

Ja tās uzskata par lietderīgu atbilstības nodrošināšanai muitas vai lauksaimniecības tiesību aktiem, katra dalībvalsts kompetentā iestāde:

- a) pēc iespējas veic vai organizē īpašu uzraudzību, kas raksturota 7. pantā;
- b) nosūta pārējo attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm visu to rīcībā esošu informāciju un, jo īpaši, ziņojumus un citus dokumentus vai šo dokumentu apstiprinātas kopijas vai izrakstus attiecībā uz darbībām, kas ietver vai pēc tās domām ietver muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumus.

15. pants

Katras dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties nosūta pārējo attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm visu attiecīgo informāciju par darbībām, kas ietver vai pēc to domām ietver muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumus, jo īpaši par iesaistītajām precēm un jauniem šādu darbību veikšanas veidiem.

16. pants

Palīdzības, kas minēta 13. līdz 15. pantā, gaitā vienas dalībvalsts darbinieku iegūto un citai dalībvalstij nosūtīto informāciju tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kas saņem informāciju, var izmantot kā pierādījumu.

III SADAĻA

ATTIECĪBAS AR KOMISIJU

17. pants

1. Katras dalībvalsts kompetentās iestādes Komisijai tiklīdz tā ir pieejama nosūta:

- a) jebkādu informāciju, ko tās uzskata par būtisku, attiecībā uz:
 - precēm, kas ir bijušas vai par kurām ir aizdomas, ka tās ir bijušas muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumu priekšmets,
 - metodēm vai praksi, kas izmantota vai par kuru ir aizdomas, ka tā ir izmantota, lai pārkāptu muitas vai lauksaimniecības tiesību aktus,

- palīdzības pieprasījumiem, veiktajām darbībām un sniegto informāciju 4. līdz 16. panta piemērošanā, kas var atklāt negodīguma tendences muitas un lauksaimniecības jomā;
- b) jebkādu informāciju par trūkumiem vai nepilnībām muitas un lauksaimniecības tiesību aktos, kas kļūst redzama šo tiesību aktu piemērošanas laikā.
2. Komisija kompetentajām iestādēm katrā dalībvalstī nosūta informāciju, kas palīdzētu ieviestu muitas vai lauksaimniecības tiesību aktus, tiklīdz šāda informācija ir pieejama.

18. pants

1. Ja dalībvalsts kompetentās iestādes uzzina par darbībām, kas ietver vai pēc to domām ietver muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumus, kas ir īpaši būtiski Kopienas līmenī, un jo īpaši:

- ja tiem ir vai varētu būt sazarojums citās dalībvalstīs, vai
- ja iepriekš minētās iestādes uzskata, ka līdzīgas darbības ir veiktas arī citās dalībvalstīs,

tās vai nu pēc savas iniciatīvas vai atbildot uz pamatotu pieprasījumu no Komisijas nosūta Komisijai visu attiecīgo informāciju, neatkarīgi no tā, vai tā ir dokumentu, kopiju vai to izrakstu formā, kas nepieciešama, lai noteiktu faktus tā, lai Komisija varētu saskaņot dalībvalstu pieņemtos pasākumus.

Komisija minēto informāciju paziņo pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

2. Ja dalībvalsts kompetentās iestādes piemēro 1. punktu, tām nav jānosūta informācija pārējo attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm kā minēts 14.b un 15. pantā

3. Atbildot uz pamatotu pieprasījumu no Komisijas, dalībvalsts kompetentās iestādes darbojas 4. līdz 8. pantā noteiktajā veidā.

4. Ja Komisija uzskata, ka pārkāpumi notikuši vienā vai vairākās dalībvalstīs, tā par to informē attiecīgo dalībvalsti vai dalībvalstis, un šī valsts vai valstis pēc iespējas ātrāk veic procedūru, kurā var piedalīties Komisijas amatpersonas, saskaņā ar šīs regulas 9. panta 2. punktu un 11. pantu.

Attiecīgā dalībvalsts vai dalībvalstis cik vien iespējams drīz nosūta Komisijai procedūras rezultātus.

5. Komisijas amatpersonas var ievākt informāciju, kas minēta 10. pantā, saskaņā ar noteikumiem, kas, savstarpēji vienojoties, noteikti minētajā pantā.

6. Šis pants neierobežo Komisijas tiesības uz informāciju un pārbaudi, ko nosaka citi spēkā esoši tiesību akti.

IV SADAĻA

ATTIECĪBAS AR ĀRPUŠKOPIENAS VALSTĪM

19. pants

Ar noteikumu, ka attiecīgajām ārpuskopienas valstīm ir piešķirtas juridiskās saistības nodrošināt palīdzību, kas nepieciešama, lai ievāktu pierādījumus par to darbību pārkāpumu veidu, kas, visticamāk, ietver muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumus, vai, lai noteiktu to darbību jomu, kurās ir atklāti minēto tiesību aktu pārkāpumi, saskaņā ar šo regulu iegūto informāciju var nosūtīt ārpuskopienas valstij kā saskaņotās rīcības daļu, pakļaujot nosūtīšanu to kompetento iestāžu piekrišanai, kas sniedz informāciju, saskaņā ar to iekšējiem noteikumiem par personas datu nosūtīšanu ārpuskopienas valstīm.

Informāciju nosūta vai nu Komisija, vai nu dalībvalstis kā pirmajā daļā minēto saskaņotās rīcības daļu; jebkurā gadījumā pieņem atbilstošus pasākumus attiecīgajās ārpuskopienas valstīs, lai nodrošinātu aizsardzības līmeni, kas ir līdzvērtīgs 45. panta 1. un 2. punktā minētajam.

20. pants

1. Šīs regulas mērķu sasniegšanai Komisija saskaņā ar 19. pantā noteikto kārtību var veikt Kopienas administratīvās un izziņas sadarbības darbības ārpuskopienas valstīs ciešā saskaņā un sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

2. Komisijas darbības 1. punktā minētajās ārpuskopienas valstīs regulē šādi noteikumi:

- a) tās var veikt pēc Komisijas iniciatīvas, attiecīgos gadījumos pamatojoties uz informāciju, ko sniedzis Eiropas Parlaments, vai pēc vienas vai vairāku dalībvalstu pieprasījuma;
- b) tās veic Komisijas amatpersonas, kas norīkotas šim mērķim, un amatpersonas, kuras šim mērķim norīkojušas attiecīgās dalībvalstis;

c) tās ar Komisijas un attiecīgo dalībvalstu piekrišanu var veikt arī dalībvalstu amatpersonas Kopienas vārdā, jo īpaši ar divpusējās palīdzības līgumu ar ārpuskopienas valsti; šajā gadījumā Komisiju informē par misijas rezultātiem;

d) misijas izdevumus sedz Komisija.

3. Komisija par saskaņā ar šo pantu veikto darbību rezultātiem informē dalībvalstis un Eiropas Parlamentu.

21. pants

1. Šīs regulas 20. pantā minēto Kopienas darbību laikā iegūto informāciju un konstatējumus, jo īpaši attiecīgo ārpuskopienas valstu sniegtos dokumentus, apstrādā saskaņā ar šīs regulas 45. pantu.

2. Regulas 12. pantu piemēro *mutatis mutandis* 1. punktā minētajai informācijai un konstatējumiem.

3. Lai to izmantotu saskaņā ar 12. pantu, iegūtos oriģināldokumentus vai to apstiprinātas kopijas Komisija nosūta dalībvalstu kompetentajām iestādēm, ja tās to pieprasa.

22. pants

Dalībvalstis paziņo Komisijai savstarpējās administratīvās palīdzības ietvaros ar ārpuskopienas valstīm sniegto informāciju 18. panta 1. punkta nozīmē, ja tā ir īpaši svarīga muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu efektivitātei saskaņā ar šo regulu un ja šī informācija atbilst šīs regulas darbības jomai.

V SADAĻA

MUITAS INFORMĀCIJAS SISTĒMA

1. nodaļa

Muitas informācijas sistēmas izveide

23. pants

1. Ar šo izveido automatizētu informācijas sistēmu, "muitas informācijas sistēmu", turpmāk tekstā "MIS", lai pildītu to administratīvo iestāžu prasības, kas atbildīgas par muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu piemērošanu, kā arī Komisijas prasības.

2. MIS mērķis saskaņā ar šīs regulas noteikumiem ir palīdzēt novērst, izmeklēt un saukt pie atbildības par darbībām, ar kurām pārkāpj muitas vai lauksaimniecības tiesību aktus, ar ātrāku informācijas izplatīšanu palielinot šajā regulā minēto kompetento iestāžu sadarbības un kontroles procedūru efektivitāti.

3. Dalībvalstu muitas dienesti var izmantot MIS tehnisko infrastruktūru savu pienākumu veikšanā Līguma par Eiropas Savienību K.1. panta 3. punktā minēto muitas darbību ietvaros.

Šādā gadījumā Komisija nodrošina infrastruktūras tehnisko vadību.

4. Šīs darbības saistībā ar to lauksaimniecības noteikumu piemērošanu, kuriem nepieciešama informācijas ievadīšana MIS, saskaņā ar 43. panta 2. punktā minēto procedūru nosaka Komisija.

5. Tās informācijas apmaiņa, kas minēta 17. un 18. pantā, nav ietverta šīs sadaļas noteikumos.

6. Dalībvalstis un Komisija, turpmāk tekstā "MIS partneri", piedalās MIS saskaņā ar šajā sadaļā minētajiem noteikumiem.

2. nodaļa

MIS darbība un izmantošana

24. pants

MIS sastāv no centrālās datu bāzes, un tā ir pieejama caur termināliem katrā dalībvalstī un Komisijā. Tajā ietilpst tikai dati, tostarp arī personas dati, kas ir vajadzīgi, lai sasniegtu mērķi, kā paredzēts 23. panta 2. punktā, kuri iedalīti šādās kategorijās:

- a) preces;
- b) transportlīdzekļi;
- c) uzņēmumi;
- d) personas;
- e) krāpšanas tendences;
- f) pieejamā ekspertīze.

25. pants

MIS iekļautās pozīcijas, kas attiecas uz katru 24. panta a) līdz f) kategoriju, nosaka saskaņā ar 43. panta 2. punktā minēto procedūru līdz līmenim, kas nepieciešams, lai sasniegtu sistēmas mērķi. Personas datu pozīcijas nekādā gadījumā neiekļauj 24. panta e) līdz f) kategorijās. Regulas 24. panta a) līdz d) kategorijās iekļaujamās pozīcijas attiecībā uz personas datiem ietver ne vairāk kā:

- a) uzvārdu, pirmslaulību uzvārdu, priekšvārdu un aizgūto vārdu;
- b) dzimšanas datumu un vietu;

c) nacionalitāti;

28. pants

d) dzimumu;

1. Ja tiek veiktas 27. panta 1. punktā minētās darbības, šādu informāciju, pilnīgu vai daļēju, var iegūt un nosūtīt MIS partnerim, kas ierosināja šīs darbības:

e) visas īpašās faktiskās un pastāvīgās auguma īpatnības;

a) to, ka atrasta prece, transportlīdzeklis, uzņēmums vai persona;

f) datu iekļaušanas iemeslu;

b) kontroles vieta, laiks un iemesls;

g) ierosināto darbību;

c) ceļojuma maršruts un mērķis;

h) brīdinājuma kodu, kas norāda, ka persona bijusi bruņota, varmācīga vai izvairījies no iestādēm;

d) personas, kas ir kopā ar attiecīgo personu, vai personas attiecīgajā transportlīdzeklī;

i) transportlīdzekļa reģistrācijas numuru.

e) izmantotie transporta līdzekļi;

Nekādā gadījumā neiekļauj personas datus, kas norāda rasi vai etnisko izcelsmi, politiskos uzskatus, reliģisko vai filozofisko pārliecību, dalību arodbiedrībā un informāciju par indivīda veselību un seksuālo dzīvi.

f) objekti, kas tiek transportēti;

g) apstākļi, kādos tika atrasta prece, transportlīdzeklis, uzņēmums vai persona.

26. pants

Šādi principi jāievēro, ieviešot MIS, saistībā ar personas datiem:

Gadījumā, kad šāda informācija ir iegūta, veicot diskrētu novērošanu, ir jāveic pasākumi, kas nodrošina, ka netiek apdraudēta novērošanas slepenība.

a) ievākšana un jebkādas citas darbības personas datu apstrādei jāveic godīgi un likumīgi;

2. Sakarā ar īpašo kontroli, kas minēta 27. panta 1. punktā, personas, transportlīdzekļus un objektus var pārmeklēt, ciktāl to atļauj likumi, noteikumi un procedūras dalībvalstī, kur notiek pārmeklēšana. Ja kādas dalībvalsts likumi nepieļauj īpašo kontroli, minētā dalībvalsts to automātiski pārveido novērošanā un ziņošanā.

b) informācija jāievāc nolūkiem, kas minēti 23. panta 2. punktā, un to nedrīkst sekojoši apstrādāt veidā, kas nav savietojams ar šiem nolūkiem;

c) informācijai jābūt adekvātai, atbilstīgai un ne pārlietu apjomīgai, ņemot vērā nolūkus, kādos to apstrādā;

d) informācijai jābūt precīzai un vajadzības gadījumā tā jāatjaunina;

29. pants

e) informācija jāglabā formā, kas ļauj identificēt datu subjektus ne ilgāk, kā vajadzīgs attiecīgajiem nolūkiem.

1. Tieša piekļuve datiem, kas ir iekļauti MIS, ir tikai katras dalībvalsts noteiktām valsts iestādēm un Komisijas noteiktām struktūrvienībām. Šis valsts iestādes ir muitu pārvaldes, bet var būt arī citas iestādes, kas saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts likumiem, noteikumiem un procedūrām ir kompetentas rīkoties, lai sasniegtu mērķi, kas paredzēti 23. panta 2. punktā.

27. pants

1. Datus, kas minēti 24. panta a) līdz d) kategorijā, iekļauj MIS vienīgi novērošanas un ziņošanas, diskrētas novērošanas vai īpašas kontroles vajadzībām.

2. Katra dalībvalsts Komisijai nosūta tās noteiktu kompetento iestāžu sarakstu, kurām ir tieša piekļuve MIS, par katru iestādi nosakot, kādiem datiem tai ir piekļuve un kādam nolūkam.

2. Panta 1. punktā minētajās darbībās jebkuras 24. panta a) līdz d) kategorijas personas datus var ietvert MIS tikai tad, ja, īpaši pamatojoties uz iepriekšējām nelegālām darbībām, pastāv pierādījums, kas liecina, ka attiecīgā persona ir veikusi, veic vai veiks darbības, kas pārkāpj muitas vai lauksaimniecības tiesību aktus, un kas ir īpaši būtiskas Kopienas līmenī.

Komisija attiecīgi informē pārējās dalībvalstis. Tā informē visas dalībvalstis arī par attiecīgajiem datiem, kas saistīti ar Komisijas struktūrvienībām, kurām ļauta piekļuve MIS.

Valsts iestāžu un Komisijas struktūrvienību sarakstu informācijai Komisija publicē Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī.

3. Neatkarīgi no 1. un 2. punkta noteikumiem, Padome, darbojoties pēc Komisijas priekšlikuma, var pieņemt lēmumu, vai ļaut piekļuvi MIS starptautiskām vai reģionālām organizācijām, ar noteikumu, ka attiecīgos gadījumos tajā pašā laikā ar šīm organizācijām ir noslēgts protokols saskaņā ar 7. panta 3. punktu Konvencijā starp dalībvalstīm un Kopienai par informāciju tehnoloģiju izmantošanu muitas vajadzībām. Pieņemot lēmumu, vērā ņem jo īpaši jebkādu esošu divpusējus vai Kopienas līgumus un datu aizsardzības līmeņa atbilstību.

30. pants

1. MIS partneri var izmantot MIS datus vienīgi tam, lai sasniegtu mērķi, kas paredzēti 23. panta 2. punktā; tomēr tie var tos izmantot administratīviem vai citiem mērķiem ar tā MIS partnera iepriekšēju atļauju, kas datus ievadījis sistēmā, saskaņā ar tā vai, attiecīgos gadījumos, Komisijas, kas tos iekļāva sistēmā uzliktiem noteikumiem. Šāda cita izmantošana ir saskaņā ar to dalībvalstu likumiem, noteikumiem un procedūrām, kas to izmanto, un, attiecīgos gadījumos, ar atbilstošiem noteikumiem, kas ir piemērojami Komisijai šajā sakarā, un tajā būtu jāievēro pielikumā izklāstītie principi.

2. Neskarot šā panta 1. un 4. punktu un 29. panta 3. punktu, katrā dalībvalstī MIS datus izmanto tikai valsts iestādes, ko izraudzījusi katra dalībvalsts, un Komisijas izraudzītas struktūrvienības, kuras saskaņā ar likumiem, noteikumiem un procedūrām, ko tām piemēro, ir kompetentas rīkoties, lai sasniegtu mērķus, kas paredzēti 23. panta 2. punktā.

3. Katra dalībvalsts nosūta Komisijai 2. punktā minēto iestāžu vai struktūrvienību sarakstu.

Komisija attiecīgi informē pārējās dalībvalstis. Tā informē visas dalībvalstis arī par attiecīgajiem datiem, kas saistīti ar Komisijas struktūrvienībām, kurām ļauta piekļuve MIS.

Šādi noteikto iestāžu un struktūrvienību sarakstu informācijai Komisija publicē Eiropas Kopienas Oficiālajā Vēstnesī.

4. Muitas informācijas sistēmas datus, ar iepriekšēju atļauju un ievērojot nosacījumus, ko noteikusi dalībvalsts, kas šos datus ievadījusi sistēmā, var nosūtīt iestādēm, kas nav tās, kas minētas 2. punktā, ārpuskopienas valstīm, starptautiskām vai reģionālām organizācijām, kas vēlas tos izmantot. Katra dalībvalsts veic īpašus pasākumus, lai nodrošinātu šo datu drošību, kad tos pārraida vai piegādā struktūrvienībām, kas atrodas ārpus to teritorijas.

Pirmajā daļā minētos noteikumus piemēro *mutatis mutandis* Komisijai, ja tā ir ievadījusi sistēmā datus.

31. pants

1. Datu ievadīšanu MIS regulē to dalībvalstu likumi, noteikumi un procedūras, kas nodrošina šos datus, un, attiecīgos gadījumos, atbilstoši noteikumi, kas piemērojami Komisijai šajā sakarā, izņemot gadījumus, kad šī regula paredz stingrākus noteikumus.

2. MIS datu apstrādi, ieskaitot to izmantošanu vai 27. panta 1. punktā minēto darbību veikšanu, ko piedāvājis MIS partneris, kas nodrošina datus, regulē tās dalībvalsts likumi, noteikumi un procedūras, kas apstrādā vai izmanto šādus datus, un atbilstoši noteikumi, kas piemērojami Komisijai šajā sakarā, izņemot gadījumus, kad šī regula paredz stingrākus noteikumus.

3. nodaļa

Datu grozīšana

32. pants

1. Tikai tas MIS partneris, kas piegādā datus, ir tiesīgs grozīt, papildināt, labot vai dzēst datus, kurus tas ievadījis MIS.

2. Ja MIS partneris, kas piegādā datus, konstatē vai uzzina, ka dati, kurus tas ievadījis, ir faktiski kļūdaini vai ka tie ievadīti un glabāti pretēji šai regulai, tas pēc vajadzības tos groza, papildina, labo vai dzēš un par to brīdina pārējos MIS partnerus.

3. Ja kādam no MIS partneriem ir pierādījumi, kas liek domāt, ka dati faktiski ir kļūdaini vai ir iekļauti un glabāti MIS pretrunā ar šo regulu, cik drīz vien tas ir iespējams, tas par to brīdina MIS partneri, kas piegādā datus. MIS partneris, kas piegādā datus, pārbauda attiecīgos datus un vajadzības gadījumā tūlīt labo vai dzēš konkrēto datu daļu. MIS partneris, kas piegādā datus, brīdina pārējos partnerus par jebkuru labojumu un dzēšanu, ko tas veicis.

4. Ja, ievadot datus MIS, kāds MIS partneris konstatē, ka tā ziņojums satur ziņā vai attiecībā uz ierosināto darbību ir pretrunā ar iepriekšējo ziņojumu, tas tūlīt brīdina partneri, kas veica iepriekšējo ziņojumu. Tad abi partneri cenšas jautājumu atrisināt. Gadījumā, ja nevar panākt vienošanos, pirmo ziņojumu saglabā, bet tās jaunā ziņojuma daļas, kas nav pretrunā ar pirmo ziņojumu, iekļauj sistēmā.

5. Saskaņā ar pārējiem šīs regulas noteikumiem, ja kādā dalībvalstī tiesa vai cita iestāde, kas šajā dalībvalstī noteikta šim mērķim, pieņem galīgo lēmumu grozīt, papildināt, labot vai dzēst datus MIS, MIS partneri saskaņo savu darbību.

Gadījumā, kad šādi lēmumi, kurus pieņēmušas tiesas vai citas iestādes, kas noteiktas šim nolūkam, tostarp 36. pantā paredzētie lēmumi attiecībā uz labojumu vai likvidāciju, ir pretrunīgi, dalībvalsts, kas ievadījusi konkrētos datus sistēmā, tos izdzēš.

Pirmās daļas noteikumus piemēro *mutatis mutandis*, ja Komisijas lēmumu par MIS ietverto informāciju Tiesa ir paziņojusi par spēkā neesošu.

4. nodaļa

Datu saglabāšana

33. pants

1. MIS iekļautos datus glabā tikai tik ilgi, cik tas ir vajadzīgs, lai sasniegtu mērķi, kura dēļ tie tika iekļauti. MIS partneris, kas piegādā datus, vismaz reizi gadā pārbauda vajadzību tos saglabāt.

2. MIS partneris, kas piegādā datus, pārbaudes laikā var izlemt saglabāt šos datus līdz nākošajai pārbaudei, ja tas ir vajadzīgs, lai sasniegtu mērķus, kuru dēļ šie dati tika iekļauti sistēmā. Neskarot 36. pantu, ja lēmums saglabāt datus netiek pieņemts, tos automātiski pārvieto uz to MIS daļu, kurai pieeja ir ierobežota saskaņā ar 4. punktu.

3. Kad saskaņā ar 2. punktu ir paredzēta MIS glabātu datu pārvietošana, par to MIS automātiski vienu mēnesi iepriekš informē MIS partneri.

4. Datus, kas pārsūtīti saskaņā ar 2. punktu, MIS turpina paturēt vienu gadu, bet, neierobežojot 36. pantu, tie ir pieejami tikai 43. pantā minētās komitejas pārstāvim saistībā ar minētā panta 4. punkta septīto, astoto un devīto ievilkuma un 5. punkta piemērošanu vai 37. pantā minētajām pārraudzības iestādēm. Šajā laika periodā datus var apskatīt tikai tāpēc, lai pārbaudītu to precizitāti un likumību. Pēc tam tos dzēš.

5. nodaļa

Personas datu aizsardzība

34. pants

1. Katrs MIS partneris, kas plāno iegūt personas datus no MIS vai tos ievadīt MIS, ne vēlāk par brīdi, kad stājas spēkā šī regula,

pieņem valsts tiesību aktus vai iekšējus noteikumus, kas piemērojami Komisijā, kas nodrošina indivīdu tiesību un brīvības aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi.

2. MIS partneris var iegūt personas datus no MIS vai tos tur ievadīt, kad stājušies spēkā noteikumi 1. punktā minēto šādu datu aizsardzībai. Katra dalībvalsts arī iepriekš izrauga vienu vai vairākas valsts pārraudzības iestādes saskaņā ar 37. pantu.

3. Lai nodrošinātu to, ka pareizi piemēro šīs regulas personas datu aizsardzības noteikumus, katra dalībvalsts un Komisija MIS uzskata par sistēmu personas datu apstrādei saskaņā ar 1. punktā minētajiem noteikumiem un stingrākiem šīs regulas noteikumiem.

1. punktā minētos iekšējos noteikumus, kas piemērojami Komisijai, publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

35. pants

1. Saskaņā ar 30. panta 1. punktu MIS partneriem ir aizliegts izmantot MIS iekļautos personas datus mērķiem, kas nav minēti 23. panta 2. punktā.

2. Datus var pavairot vienīgi tehniskām vajadzībām ar nosacījumu, ka šāda kopija ir vajadzīga 29. pantā minēto iestāžu veiktiem informācijas meklējumiem. Ievērojot 30. panta 1. punktu, personas datus, ko ievadījusi cita dalībvalsts, nevar kopēt no MIS citā datu krātuvē, par kuru ir atbildīgas dalībvalstis vai Komisija.

36. pants

1. Personu tiesības attiecībā uz MIS personas datiem, jo īpaši to piekļuves tiesībām, izmanto:

— saskaņā ar tās dalībvalsts likumiem, noteikumiem un procedūram, kurā šādas tiesības izmanto,

— saskaņā ar 34. panta 1. punktā minētajiem iekšējiem noteikumiem, kas piemērojami Komisijai.

Ja attiecīgās dalībvalsts likumi, noteikumi un procedūras to paredz, 37. pantā paredzētā valsts uzraudzības iestāde lemj, vai ziņas ir jāsniedz un pēc kādas procedūras.

2. MIS partneris, kuram ir iesniegts pieteikums piekļuvei personas datiem, var atteikt piekļuvi, ja informācijas paziņošana, visticamāk, ierobežotu to darbību, ar kurām pārkāpj muitas vai lauksaimniecības tiesību aktus, novēršanu, izmeklēšanu un kriminālvajāšanu to sakarā. Dalībvalsts arī var atteikt piekļuvi, kā paredzēts tās likumos, noteikumos un procedūrās attiecībā uz gadījumiem, kad šāda atteikšana ir tāda pasākuma daļa, kas nepieciešams, lai nodrošinātu valsts drošību, aizsardzību, sabiedrības drošību un citu tiesības un brīvības. Komisija var atteikt piekļuvi, ja šāds atteikums ir tāda pasākuma daļa, kas nepieciešams, lai nodrošinātu citu tiesības un brīvības.

Piekļuvi jebkurā gadījumā atsaka tā perioda laikā, kurā notiek darbība ar mērķi novērot un ziņot vai diskrēti uzraudzīt.

3. Ja cits MIS partneris ir sniedzis personas datus, attiecībā uz kuriem ir iesniegts piekļuves pieteikums, piekļuvi atļauj tikai, ja partnerim, kas piegādā datus, ir dota iespēja izklāstīt savu nostāju.

4. Jebkura persona saskaņā ar katras dalībvalsts likumiem, noteikumiem un procedūrām vai iekšējiem noteikumiem, kas piemērojami Komisijai, var pieprasīt katram MIS partnerim labot vai dzēst personas datus attiecībā uz viņu pašu, ja šie dati faktiski ir kļūdaini vai ja tie ir iekļauti vai uzglabāti MIS pretēji 23. panta 2. punktā minētajam mērķim, vai, ja nav ievēroti 26. panta principi.

5. Katrā dalībvalstī jebkura persona saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts likumiem, noteikumiem un procedūrām var iesniegt prasību vai, vajadzības gadījumā, sūdzību tiesā vai iestādē, kas ir noteikta šim mērķim saskaņā ar likumiem, noteikumiem un procedūrām, sakarā ar personas datiem, kas attiecībā uz to iekļauti MIS, lai:

- a) tiktu izlaboti vai dzēsti faktiski kļūdaini personas dati;
- b) lai tiktu izlaboti vai dzēsti personas dati, kas iekļauti vai tiek glabāti MIS pretēji šai regulai;
- c) lai iegūtu piekļuvi personas datiem;
- d) lai iegūtu kompensāciju saskaņā ar 40. panta 2. punktu.

Attiecībā uz Komisijas iekļautiem datiem saskaņā ar Līguma 173. pantu var iesniegt prasību Tiesā.

Dalībvalstis un Komisija kopīgi uzņemas ieviest galīgos lēmumus, ko pieņēmusi tiesa, Eiropas Kopienų Tiesa vai cita šim mērķim noteikta iestāde, attiecībā uz pirmās daļas a), b) un c) punktu.

6. Norāde šajā pantā un 32. panta 5. punktā uz "galīgu lēmumu" nenozīmē, ka kādai dalībvalstij vai Komisijai ir jāpārsūdz lēmums, ko pieņēmusi tiesa vai cita šim nolūkam noteikta iestāde.

6. nodaļa

Personas datu aizsardzības uzraudzība

37. pants

1. Katra dalībvalsts izrauga vienu vai vairākas valsts uzraudzības iestādes, kas atbild par personas datu aizsardzību, lai tās neatkarīgi pārraudzītu šādus MIS ievadītus datus.

Uzraudzības iestādes saskaņā ar attiecīgiem savas valsts likumiem veic neatkarīgu uzraudzību un pārbaudes, lai nodrošinātu, ka MIS glabāto datu apstrāde un izmantojums nebūtu pretrunā ar attiecīgās personas tiesībām. Šai nolūkam uzraudzības iestādēm ir piekļuve MIS.

2. Jebkura persona no jebkuras valsts uzraudzības iestādes var prasīt, lai tā pārbaudītu MIS ievadītus personas datus, kas attiecas uz viņu, un to, kā minētie dati tiek izmantoti. Minētās tiesības regulē likumi, noteikumi un procedūras dalībvalstī, kur veikts attiecīgais pieprasījums. Ja datus ir iekļāvusi cita dalībvalsts vai Komisija, pārbaudes veic ciešā saskaņā ar dalībvalsts uzraudzības iestādi vai 4. punktā minēto iestādi.

3. Komisija savu struktūrvienību ietvaros veic visus pasākumus, lai nodrošinātu personas datu aizsardzības uzraudzību, kas sniedz tāda līmeņa drošību, kas līdzvērtīga 1. punktā minētajai.

4. Līdz jebkādu iestāžu noteikšanai, kas izveidotas Kopienų iestādēm, Komisijas darbības attiecībā uz datu apstrādes noteikumiem, kas izklāstīti 34. panta 1. punktā, 36. panta 1. punktā un 37. panta 3. punktā, uzrauga Eiropas Savienības dibināšanas līguma 138.e pantā minētais ombuds to uzdevumu kontekstā, ko tam piešķir ar šo Līgumu.

7. nodaļa

MIS drošība

38. pants

1. Visus tehniskos un organizatoriskos pasākumus, kas nepieciešami, lai saglabātu drošību, pieņem:

- a) dalībvalstis un Komisija, katra tiktāl, cik tas attiecas uz katru no tām, attiecībā uz MIS termināliem, kas atrodas to attiecīgajās teritorijās un Komisijas birojās;
- b) 43. pantā minētā komiteja attiecībā uz MIS un termināliem, kas atrodas tajās pašās telpās, kur atrodas sistēma un ko izmanto tehniskām vajadzībām un 3. punktā paredzētajām pārbaudēm.

2. Jo īpaši dalībvalstis, Komisija un 43. pantā minētā komiteja veic pasākumus:

- a) lai personas bez atļaujas nevarētu piekļūt iekārtām, ko izmanto datu apstrādei;
- b) lai personas bez atļaujas nevarētu lasīt, kopēt, grozīt vai likvidēt datus vai datu nesējus;
- c) lai nepieļautu, ka datus ievada, iegūst, groza vai dzēš neatļauti;
- d) lai personām bez atļaujas nebūtu piekļuves MIS datiem, izmantojot datu pārraides iekārtas;
- e) lai attiecībā uz MIS izmantojumu garantētu, ka personām ar atļaujām būtu pieejas tiesības, kas ļauj piekļūt tikai tiem datiem, kas atbilst to kompetencei;
- f) lai garantētu, ka to, kurām iestādēm var pārraidīt datus ar datu pārraides iekārtām, var pārbaudīt un konstatēt;
- g) lai garantētu, ka pēc datu ievadīšanas var pārbaudīt un konstatēt, kādi dati ievadīti MIS, kad un kas to ir veicis, kā arī uzraudzīt šo datu apskati;
- h) lai novērstu to, ka laikā, kad pārraida datus vai transportē datu nesējus, var neatļauti nolasīt, nokopēt, grozīt vai dzēst datus.

3. Saskaņā ar 43. pantu Komisija pārbauda, ka veiktā meklēšana bija atļauta, un to veikuši lietotāji, kam to darīt ir atļauts. Pārbauda vismaz 1 % veikto meklējumu. Šādu meklējumu un pārbaudžu ierakstu ievada sistēmā un izmanto tikai minētajām pārbaudēm. To dzēš pēc sešiem mēnešiem.

39. pants

1. Katra dalībvalsts nosaka struktūrvienību, kas ir atbildīga par 38. pantā minētajiem drošības pasākumiem attiecībā uz termināliem, kas atrodas tās teritorijā, 33. panta 1. un 2. punktā minētajām pārskata darbībām un kopumā attiecībā uz šīs regulas

pieņācīgu ieviešanu, ciktāl tas nepieciešams saskaņā ar tās likumiem, noteikumiem un procedūrām.

2. Komisija no savas puses nosaka tās savas struktūrvienības, kas būs atbildīgas par 1. punktā minētajiem pasākumiem.

8. nodaļa

Pienākumi un publicēšana

40. pants

1. Katrs MIS partneris, kas iekļāvis sistēmā datus, ir atbildīgs par šo datu precizitāti, aktualitāti un likumību. Katra dalībvalsts vai attiecīgos gadījumos, Komisija arī ir atbildīga par atbilstību šīs regulas 26. panta noteikumiem.

2. Katrs MIS partneris saskaņā ar valsts likumiem, noteikumiem un procedūrām vai līdzvērtīgiem Kopienas noteikumiem ir atbildīgs par personai radīto kaitējumu ar MIS izmantošanu attiecīgajā dalībvalstī vai Komisijā.

Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad kaitējums nodarīts sakarā ar to, ka MIS partneris, kas piegādā datus, ievadījis kļūdainus datus vai ievadījis tos pretēji šai regulai.

3. Ja MIS partneris, pret kuru izvirzīta prasība sakarā ar kļūdaiņiem datiem, nav tos piegādājis, attiecīgie partneri cenšas vienoties par kompensācijas summu varbūtējo proporciju, ko partneris, kas piegādājis šos datus, atmaksā šim citam partnerim. Šādi apstiprinātas summas atmaksā pēc pieprasījuma.

41. pants

Komisija Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī publicē paziņojumu par MIS ieviešanu.

VI SADAĻA

DATU AIZSARDZĪBA NEAUTOMĀTISKAS DATU APMAIŅA LAIKĀ

42. pants

Noteikumus, kas attiecas uz automātisku datu apmaiņu un apstrādi, piemēro *mutatis mutandis* neautomātiskai datu apmaiņai un apstrādei.

VII SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

43. pants

1. Komisijai palīdz komiteja, kas sastāv no dalībvalstu pārstāvjiem un kuru vada Komisijas pārstāvis.

2. Komisijas pārstāvis iesniedz Komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz savu atzinumu par projektu termiņā, ko atkarībā no jautājuma steidzamības var noteikt priekšsēdētājs. Atzinumu pieņem ar balsu vairākumu, kas Līguma 148. panta 2. punktā noteikts attiecībā uz lēmumiem, kuri Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis komitejā vērtē tā, kā tas noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie saskan ar komitejas atzinumu.

Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu, kas attiecas uz pieņemamajiem noteikumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja triju mēnešu laikā pēc tam, kad šis jautājums nodots Padomei izskatīšanai, Padome nav pieņēmusi lēmumu, Komisija pieņem ierosinātos pasākumus, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu nav pieņēmusi lēmumu pret šādiem pasākumiem.

3. Šā panta 2. punktā noteikto kārtību īpaši piemēro:

a) lēmumiem par MIS iekļautajām pozīcijām, kā noteikts 25. pantā;

b) to darbību noteikšanai, kas attiecas uz lauksaimniecības tiesību aktu piemērošanu, attiecībā uz kuru informācija jāiekļauj MIS, kā noteikts 23. panta 4. punktā.

4. Komiteja izskata visus jautājumus, kas attiecas uz šīs direktīvas piemērošanu, kurus izvirza tās priekšsēdētājs vai nu pats pēc savas iniciatīvas, vai arī pēc kādas dalībvalsts pārstāvja lūguma, īpaši attiecībā uz:

— šajā regulā minēto savstarpējās palīdzības noteikumu vispārējo darbību,

— praktisku pasākumu pieņemšanu 16. un 17. pantā minētās informācijas nosūtīšanai,

— informāciju, kas Komisijai nosūtīta saskaņā ar 17. un 18. pantu, lai pārbaudītu, vai no tās var gūt kādus datus, pieņem lēmumu par pasākumiem, kas nepieciešami, lai pārtrauktu atklātās darbības, ar kurām pārkāpj muitas vai lauksaimniecības tiesību aktus, un, attiecīgos gadījumos, piedāvā grozījumus esošajos Kopienas noteikumos vai izstrādāt papildu noteikumus,

— dalībvalstu veiktu un Komisijas un Kopienas darbību, kā minēts 20. pantā, saskaņotu procedūru sagatavošanu,

— tiem pasākumiem, kas nav V sadaļā minēti un kas pieņemti, lai nodrošinātu saskaņā ar šo regulu apmainītās informācijas, īpaši personas datu, konfidencialitāti,

— MIS ieviešanu un pienācīgu darbību un visiem tehniskajiem un darbības pasākumiem, kas nepieciešami, lai nodrošinātu sistēmas drošību,

— nepieciešamību uzglabāt informāciju MIS,

— pasākumiem, kas pieņemti, lai nodrošinātu saskaņā ar šo regulu MIS iekļautās informācijas, īpaši personas datu, konfidencialitāti, un lai nodrošinātu atbilstību par apstrādi atbildīgo personu pienākumiem,

— pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar 38. panta 2. punktu.

5. Komiteja izskata visas problēmas, kas saistītas ar MIS darbību un kuras atklājušas 37. pantā minētās uzraudzības iestādes. Šādos gadījumos komiteja sasauca *ad hoc* grupu, kurā tiekas katras dalībvalsts noteikti pārstāvji no valsts uzraudzības iestādēm. Arī 37. panta 4. punktā minētais ombuds vai tā pārstāvis pēc savas iniciatīvas var piedalīties komitejas *ad hoc* grupā, ja tas to uzskata par atbilstošu saviem pienākumiem. Komiteja sasauca *ad hoc* grupu vismaz reizi gadā.

6. Šī panta nolūkā komitejai ir tieša piekļuve MIS datiem, un tā tos var tieši izmantot.

44. pants

Nierobežojot V sadaļas noteikumus par MIS, šajā regulā minētos dokumentus var aizstāt ar datorizētu informāciju, kas šim pašam nolūkam sniegta jebkurā veidā.

45. pants

1. Neatkarīgi no formas, jebkura saskaņā ar šo regulu nosūtītā informācija ir konfidenciāla, ieskaitot MIS uzglabātos datus. Uz to attiecas arodnoslēpuma glabāšanas pienākums, un tai pienākas aizsardzība, ko uz tamlīdzīgu informāciju attiecina gan pēc tās dalībvalsts likumiem, kas tās saņēmusi, gan pēc attiecīgajiem noteikumiem, ko piemēro Kopienas iestādēm.

Jo īpaši pirmajā daļā minēto informāciju nedrīkst nosūtīt personām, kas neatrodas dalībvalstīs vai nav piederīgas Kopienas iestādēm, un kurām savu darbību izpildei ir nepieciešams to zināt vai izmantot. To arī nedrīkst izmantot mērķiem, kas nav minēti šajā regulā, izņemot gadījumus, ja dalībvalstis vai Komisija, kas to sniegusi vai iekļāvusi MIS, ir devusi piekrišanu, saskaņā ar dalībvalstu vai Komisijas izveidotiem noteikumiem, ciktāl šāda paziņošana vai izmantošana nav aizliegta ar tajā dalībvalstī spēkā esošajiem noteikumiem, kurā atrodas iestāde, kas saņem informāciju.

2. Neierobežojot V sadaļas noteikumus par MIS, informāciju attiecībā uz fiziskām vai juridiskām personām nosūta saskaņā ar šo regulu tikai tad, ja īpaši nepieciešams, lai novērstu, izmeklētu vai uzsāktu lietas izskatīšanas procesu attiecībā uz darbībām, ar kurām pārkāpj muitas vai lauksaimniecības tiesību aktus.

3. Panta 1. un 2. punkts neliedz saskaņā ar šo regulu iegūtās informācijas izmantošanu lietas izskatīšanai tiesā, kas sekojoši uzsākta attiecībā uz muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumiem.

Par šādu izmantošanu ziņo kompetentajai iestādei, kas informāciju ir sniegusi.

4. Ja dalībvalsts paziņo Komisijai, ka tālākas procedūras attaisno fizisku vai juridisku personu, kuras saskaņā ar šo regulu nosūtītais vārds minēts saistībā ar pārkāpumiem, Komisija par to informē visas personas, kurām nosūtīti šie personas dati, pamatojoties uz šo regulu. Attiecīgo personu vairs neuzskata par tādu, kas iesaistīta pārkāpumos, kas bija par pamatu sākotnējai paziņošanai.

Ja personas dati par attiecīgo personu ir iekļauti MIS, tos no tās dzēš.

46. pants

Šīs regulas piemērošanai dalībvalstis veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai:

a) nodrošinātu 1. panta 1. punktā minēto administratīvo iestāžu darbības efektīvu savstarpēju saskaņošanu;

b) savstarpējās attiecībās izveidotu nepieciešamo tiešo sadarbību starp iestādēm, kam dotas tiesības tieši šim nolūkam.

47. pants

Dalībvalstis, savstarpēji vienojoties, var pieņemt lēmumu par to, vai ir nepieciešamas procedūras, lai nodrošinātu šajā regulā minēto savstarpējās palīdzības noteikumu vienmērīgu darbību, jo īpaši, lai izvairītos no uzraudzības pārtraukšanas attiecībā uz personām vai precēm, ja tas varētu traucēt atklāt darbības, ar kurām pārkāpj muitas un lauksaimniecības tiesību aktus.

48. pants

1. Šī regula neuzliek saistības dalībvalstu administratīvajām iestādēm savstarpēji piešķirt palīdzību, ja tas, visticamāk, radītu kaitējumu sabiedriskajā kārtībā (*ordre public*) vai citās pamatinteresēs dalībvalstīs, kur tās atrodas, jo īpaši attiecībā uz datu aizsardzību.

2. Jāpamato jebkurš atteikums sniegt palīdzību.

Komisiju cik vien iespējams drīz informē par atteikumiem sniegt palīdzību un par atteikuma iemesliem.

49. pants

Neierobežojot Komisijas tiesības uz informācijas saņemšanu saskaņā ar citiem spēkā esošiem noteikumiem, dalībvalstis Komisijai nosūta administratīvo vai juridisko lēmumu, vai tā galvenās daļas attiecībā uz sodu piemērošanu par muitas vai lauksaimniecības tiesību aktu pārkāpumiem gadījumos, kas ir saskaņā ar 17. vai 18. pantu izdarītās paziņošanas priekšmetu.

50. pants

Neierobežojot izdevumus, kas saistīti ar MIS ieviešanu vai 40. pantā minētajiem bojājumiem, dalībvalstis un Komisija atceļ visas prasības atmaksāt izdevumus, kas radušies saistībā ar šo regulu, attiecīgos gadījumos izņemot izdevumus, kas saistīti ar ekspertu honorāriem.

51. pants

Šī regula dalībvalstīs neietekmē kriminālprocesa un savstarpējās palīdzības krimināllietās noteikumu piemērošanu, ieskaitot noteikumus par izmeklēšanas noslēpuma glabāšanu.

52. pants

1. Regulu (EEK) Nr. 1468/81 atceļ.
2. Atsauces uz atcelto regulu jāsaprot kā atsauces uz šo regulu.

53. pants

1. Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 1998. gada 13. marta.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1997. gada 13. martā

2. Tomēr 42. pantu nepiemēros Dānijai, Īrijai, Zviedrijai un Apvienotajai Karalistei, kamēr pastāv noteikumi, kas piemērojami visiem šajā regulā minētajiem datiem.

No datuma, kad visās dalībvalstīs piemēro pirmajā daļā minētos noteikumus, 42. pantu atceļ un pirmajā daļā minētās atkāpes vairs nav spēkā.

Ja pēc 5 gadiem attiecīgie noteikumi vēl nav piemērojami, Komisija sagatavo ziņojumu kopā ar priekšlikumiem, ko tā uzskata par vajadzīgiem.

Kamēr visas četras minētās dalībvalstis nepiemēro 42. panta noteikumus, dalībvalstis un Komisija var pakļaut neautomātisku to personas datu apstrādi, ko tās nosūta šīm četrām dalībvalstīm, atbilstībai noteikumiem par datu aizsardzību, kas līdzvērtīgi tiem noteikumiem, ko tā pati piemēro šādu datu neautomātiskai apstrādei.

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

M. PATIJN

PIELIKUMS

DATU PAZIŅOŠANA

(30. panta 1. punkts)

1. Paziņošana valsts iestādēm

Datu paziņošana valsts iestādēm būtu jāatļauj tikai, ja attiecīgā gadījumā:

- a) pastāv skaidrs tiesisks pienākums vai atļauja, vai ar uzraudzības iestādes atļauju; vai
- b) šie dati ir būtiski saņēmējam, lai pildītu savus likumīgos uzdevumus, ar noteikumu, ka saņēmēja veiktās ievākšanas un apstrādes mērķis nav pretrunā ar sākotnējo mērķi un ka kopienas iestādes juridiskās saistības to neliedz.

Nosūtīšana ir īpaši atļaujama, ja attiecīgā gadījumā:

- a) paziņošana nešaubīgi ir datu subjekta interesēs un datu subjekts tam ir devis piekrišanu, vai, ja apstākļi ir tādi, kas skaidri ļauj saprast, ka šāda piekrišana ir bijusi; vai
- b) paziņošana ir nepieciešama, lai novērstu nopietnas un tuvas briesmas.

2. Paziņošana privātpersonām

Datu paziņošana privātpersonām būtu jāatļauj tikai tad, ja attiecīgajā gadījumā pastāv skaidras juridiskas saistības vai atļauja, vai ar uzraudzības iestādes atļauju.

Nosūtīšana privātpersonām ir īpaši atļaujama, ja attiecīgā gadījumā:

- a) paziņošana nešaubīgi ir datu subjekta interesēs un datu subjekts tam ir devis piekrišanu, vai, ja apstākļi ir tādi, kas skaidri ļauj saprast, ka šāda piekrišana ir bijusi; vai
- b) paziņošana ir nepieciešama, lai novērstu nopietnas un tuvas briesmas.

3. Starptautiska paziņošana

Datu paziņošana ārvalstu iestādēm būtu jāatļauj tikai:

- a) ja pastāv skaidri juridiski noteikumi saskaņā ar valsts vai starptautiskiem likumiem;
- b) šādu noteikumu neesamības gadījumā, ja paziņošana ir nepieciešama nopietnu un tuvu briesmu novēršanai; un ar noteikumu, ka vietējie noteikumi datu subjekta aizsardzībai netiek ierobežoti.

4.1. Paziņošanas pieprasījumi

Saskaņā ar valsts tiesību aktos vai starptautiskos līgumos ietvertiem noteikumiem datu paziņošanas pieprasījumos būtu jāsniedz norāde attiecībā uz iestādi vai personu, kas tos pieprasa, kā arī pieprasījuma iemesls un tā mērķis.

4.2. Noteikumi, kas regulē paziņošanu

Cik vien tas ir iespējams, datu kvalitāte būtu jāpārbauda vēlākais pirms to paziņošanas. Cik vien tas ir iespējams, visos datu paziņojumos būtu jānorāda tiesas lēmumi, kā arī lēmumi atbrīvot no atbildības, un dati, kas pamatoti uz atzinumu vai personīgu izvērtējumu, būtu jāpārbauda izcelsmes vietā pirms paziņošanas, un jānorāda to precizitāte vai uzticamība.

Ja atklāj, ka dati vairs nav precīzi vai aktuāli, tos nevajadzētu paziņot; ja ir paziņota neprecīzi vai neaktuāli dati, iestādei, kas datus paziņo, būtu pēc iespējas jāinformē visi datu saņēmēji par datu neatbilstību.

4.3. Paziņošanas drošība

Citām iestādēm, privātpersonām un ārvalstu iestādēm paziņoto informāciju nevajadzētu izmantot mērķiem, kas nav tie, kas norādīti paziņošanas pieprasījumā.

Datu izmantošana citiem mērķiem, neierobežojot 1. pantu līdz 4. panta 2. punktu, būtu jāpakļauj iestādes, kas paziņo datus, piekrišanai.